

Nr 258.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter, m. m.; given Stockholms slott den 3 november 1950.

Under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden den 8 september 1950 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 28 oktober 1950 undertecknat tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter ävensom ett till tilläggsavtalet hörande protokoll, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna berörda tilläggsavtal och protokoll;

dels ock i övrigt bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen denna dag hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

(Översättning.)

Avenant

à la convention du 24 décembre 1936 entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République française, désireux de modifier et compléter les dispositions de la convention du 24 décembre 1936 entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs, complétée par l'avenant du 5 mai 1939 et par l'avenant du 8 avril 1949, ont décidé de conclure un nouvel avenant à ladite convention et ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires:

Sa Majesté le Roi de Suède:

Son Excellence M. K. I. Westman, Son Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire près le Président de la République Française

Le Président de la République française:

Son Excellence M. Robert Schuman, Ministre des Affaires Etrangères lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

ARTICLE 1er. — Le paragraphe 3 de l'article 1er de la convention du 24 décembre 1936 est remplacé par la disposition suivante:

»§ 3. Sont considérés comme impôts directs au sens de la présente convention:

1°. En ce qui concerne la législation française:

a. L'impôt sur le revenu des personnes physiques (taxe proportionnelle et surtaxe progressive);

b. L'impôt sur les sociétés.

2°. En ce qui concerne la législation suédoise:

Tilläggsavtal

till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande direkta skatter.

Hans Majestät Konungen av Sverige samt Franska Republikens President hava i syfte att ändra och fullständiga bestämmelserna i avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande direkta skatter, vilket avtal kompletterats genom tilläggsavtal den 5 maj 1939 och den 8 april 1949, beslutat träffa ett ytterligare tilläggsavtal till berörda avtal och för detta ändamål utsett såsom sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin utomordentlige och befullmäktigade ambassadör hos Franska Republikens President, Herr K. I. Westman.

Franska Republikens President:

Hans Excellens Herr Robert Schuman, Utrikesminister

vilka, efter att hava utväxlat sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

ARTIKEL 1. Artikel 1 § 3 av avtalet den 24 december 1936 ersättes av följande bestämmelse:

»§ 3. Som direkta skatter i detta avtals mening anses:

1:o beträffande fransk lagstiftning:

a) skatten å fysiska personers inkomst (den proportionella skatten och den progressiva tilläggsskatten); samt

b) skatten å bolag;

2:o beträffande svensk lagstiftning:

a. L'impôt d'Etat sur le revenu, y compris l'impôt sur le revenu des dividendes d'actions;

b. L'impôt d'Etat sur la fortune;

c. L'impôt communal général.

3°. Les impôts et taxes perçus dans l'un et l'autre Etats en remplacement des impôts visés aux 1° et 2° cidessus ou en addition à ces impôts».

a) den statliga inkomstskatten, däri inbegripen kupongskatten;

b) den statliga förmögenhetsskatten; samt

c) den allmänna kommunalskatten;

3:o utskylder och avgifter, som uttagas i den ena eller den andra staten i stället för skatter, angivna under 1:o och 2:o här ovan, eller såsom tillägg till dessa skatter.»

ARTICLE 2. — Le paragraphe 5 de l'article 3 de la convention du 24 décembre 1936 est remplacé par la disposition suivante:

»§ 5. Lorsqu'une entreprise de l'un des deux Etats, du fait de sa participation à la gestion ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat, fait ou impose à cette dernière, dans leurs relations commerciales ou financières, des conditions différentes de celles qui seraient faites à une tierce entreprise, tous bénéfices qui auraient dû normalement apparaître dans les comptes de l'une de ces entreprises, mais qui ont été de la sorte transférés à l'autre entreprise, peuvent être incorporés aux bénéfices imposables de la première entreprise».

ARTICLE 3. — Le paragraphe 1er de l'article 4 de la convention du 24 décembre 1936 est modifié comme il suit:

»§ 1er. Les sociétés ayant leur domicile fiscal en Suède qui possèdent en France un établissement stable et qui sont soumises à la taxe proportionnelle sur le revenu des capitaux mobiliers en vertu des articles 39—11 et 80 du décret n° 48—1986 du 9 décembre 1948 acquitteront cet impôt dans les conditions prévues à ce décret; toutefois (le reste sans changement)».

Dans le deuxième paragraphe du même article, il est substitué aux mots: »impôt sur le revenu des capitaux mobiliers» et »impôt sur le revenu des valeurs mobilières», les mots: »taxe proportionnelle sur le revenu des capitaux mobiliers».

ARTIKEL 2. Artikel 3 § 5 av avtalet den 24 december 1936 ersättes av följande bestämmelse:

»§ 5. Då ett företag, hemmahörande i en av de båda staterna, på grund av sin delaktighet i ledningen av ett i den andra staten hemmahörande företag eller i ett sådant företags kapital, i de båda företagens handels- eller andra ekonomiska förbindelser med varandra tillämpar eller bestämmer andra villkor än dem, som skulle hava tillämpats i förhållande till ett tredje företag, kunna alla vinster, som under normala förhållanden bort framträda i det ena företags räkenskaper men som på detta sätt överförts till det andra företaget, inräknas i det förra företags beskattningsbara inkomster.»

ARTIKEL 3. Artikel 4 § 1 av avtalet den 24 december 1936 ändras på följande sätt:

»§ 1. Bolag, som hava sitt skatterättsliga hemvist i Sverige och hava fast driftställe i Frankrike och som äro underkastade den i Frankrike utgående proportionella skatten å inkomst av värdepapper enligt artiklarna 39—11 och 80 av förordningen nr 48—1986 den 9 december 1948, skola erlägga denna skatt jämlikt nämnda förordnings föreskrifter; dock må — — — (återstoden oförändrad).

I samma artikel § 2 insätts i stället för orden »den i Frankrike utgående skatten å inkomster av kapital» och »skatten å inkomster av kapital» orden »den i Frankrike utgående proportionella skatten å inkomst av värdepapper» resp. »den proportionella skatten å inkomst av värdepapper».

ARTICLE 4. — Le paragraphe 1er de l'article 8 de la convention du 24 décembre 1936 est remplacé par la disposition suivante:

»§ 1er. L'impôt sur le revenu des prêts, dépôts, comptes de dépôt et de toutes autres créances ne sera perçu que dans l'Etat du domicile du créancier».

ARTICLE 5. — 1 — L'article 9 de la convention du 24 décembre 1936 est remplacé par la disposition suivante:

»Les revenus des valeurs mobilières ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile».

2 — L'article 9 bis de la même convention est abrogé.

ARTICLE 6. — 1 — Dans l'alinéa g) du paragraphe 2 de l'article 18 et au paragraphe 1er de l'article 19 de la convention du 24 décembre 1936, les mots: »impôt général sur le revenu» sont remplacés par les mots: »impôt sur le revenu des personnes physiques (sur-taxe progressive)».

2 — Le deuxième alinéa du paragraphe 4 de l'article 20 de ladite convention est modifié comme il suit:

»Est considérée comme mesure conservatoire la notification au redevable du titre de perception pour le recouvrement des impôts perçus par l'Administration française de l'Enregistrement. L'opposition à cette notification ne peut être portée que devant le Tribunal français compétent».

ARTICLE 7. — L'article 24 de la convention du 24 décembre 1936 est remplacé par la disposition suivante:

»La présente convention ne s'appliquera, pour ce qui concerne la France, qu'à la France métropolitaine et aux départements d'Outre-Mer ainsi que à l'Algérie.»

ARTICLE 8. — Le présent avenant, fait en double exemplaire en langue française, sera ratifié en ce qui concerne

ARTIKEL 4. Artikel 8 § 1 av avtalet den 24 december 1936 ersättes av följande bestämmelse:

»§ 1. Skatt å inkomst av försträckning, deposition, depositionsräkning eller varje annat slags fordran, som ej grundar sig på värdepapper, utgöres allenast i den stat, där fordringsägaren har sitt hemvist.»

ARTIKEL 5. 1. Artikel 9 av avtalet den 24 december 1936 ersättes av följande bestämmelse:

»Inkomst av värdepapper beskattas allenast i den stat, inom vars område inkomsttagaren har sitt hemvist.»

2. Artikel 9 b av samma avtal upphäves.

ARTIKEL 6. 1. I artikel 18 § 2 g) och i artikel 19 § 1 av avtalet den 24 december 1936 ersätts orden »allmän inkomstskatt» resp. »den allmänna inkomstskattens progressivitet» av orden »skatt å fysiska personers inkomst (progressiv tilläggsskatt)» resp. »progressiviteten av skatten å fysiska personers inkomst (tilläggsskatten)».

2. Artikel 20 § 4 andra stycket av sagda avtal ändras på följande sätt:

»Såsom sådan åtgärd anses delgivning med den skattskyldige av betalningsanmodan för indrivning av skatter, som uppbäras av franska skatteverket (l'Administration de l'Enregistrement). Invändning mot sådan delgivning kan göras endast inför vederbörlig fransk domstol.»

ARTIKEL 7. Artikel 24 av avtalet den 24 december 1936 ersättes av följande bestämmelse:

»Detta avtal skall, såvitt Frankrike angår, tillämpas allenast å det egentliga Frankrike och de utomeuropeiska departementen samt å Algeriet.»

ARTIKEL 8. Detta tilläggsavtal, som är avfattat i dubbla exemplar på franska språket, skall ratificeras, för

la Suède par Sa Majesté le Roi de Suède avec l'assentiment du Riksdag et, en ce qui concerne la France par le Président de la République française avec l'assentiment du Parlement. Les ratifications seront échangées, le plus tôt possible, à Stockholm.

Il sera applicable pour la première fois aux revenus des valeurs mobilières visés à l'article 9 de la convention du 24 décembre 1936 mis en paiement à partir du 1er janvier 1950, sans pouvoir toutefois donner ouverture à restitution d'impôts acquittés.

Il fera partie intégrante de la convention et restera en vigueur dans les conditions déterminées par l'article 26 de la convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des deux Etats ont signé cet avenant et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, le 28 Octobre 1950.

K. I. Westman.

Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Frankrikes del av Franska Republikens President med parlamentets samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Tilläggsavtalet skall första gången tillämpas i avseende å sådana i artikel 9 av avtalet den 24 december 1936 angivna inkomster av värdepapper, som blivit tillgängliga för lyftning under tiden från och med den 1 januari 1950, dock utan att medföra rätt till restitution av skatter, som redan guldits.

Tilläggsavtalet utgör en integrerande del av avtalet och skall förbli i kraft jämlikt de bestämmelser, som fastställts i artikel 26 av avtalet.

Till bekräftelse härav hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 28 oktober 1950.

A. Parodi.¹

Protocole.

Au moment de procéder à la signature du présent avenant à la Convention conclue le 24 décembre 1936 entre la France et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs, les plénipotentiaires soussignés ont fait la déclaration concordante suivante qui forme partie intégrante de l'avenant même:

I.

La modification apportée par l'article 2 du présent avenant à la rédaction du paragraphe 5 de l'article 3 de la convention du 24 décembre 1936 revêt en tant que de besoin un caractère interprétatif.

¹ I franske utrikesministerns frånvaro har franska utrikesministeriet Alexandre Parodi.

Protokoll.

Vid undertecknande av förevarande tilläggsavtal till det den 24 december 1936 slutna avtalet mellan Frankrike och Sverige för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter hava undertecknade befullmäktigade ombud avgivit följande samstämmiga förklaring, som utgör en integrerande del av själva tilläggsavtalet:

I.

Den ändring, som genom artikel 2 av detta tilläggsavtal göres i avfattningen av artikel 3 § 5 av avtalet den 24 december 1936, är att betrakta som ett förtydligande.

avtalet undertecknats av generalsekreteraren i

II.

Le paragraphe IX du protocole annexé à la convention du 24 décembre 1936 est complété par l'alinéa suivant:

»Pour l'exécution de l'article 9 de la convention du 24 décembre 1936, tel qu'il est modifié par l'avenant de ce jour, il est précisé que si la législation de l'Etat du débiteur des revenus permet d'imposer ces revenus à la source, l'application de la règle de perception prévue audit article est subordonnée à la condition qu'il soit justifié à l'autorité fiscale de cet Etat, dans des conditions arrêtées de concert entre les Administrations compétentes des deux Pays, que le bénéficiaire est domicilié dans l'autre Etat et qu'il y est passible de l'impôt à raison desdits revenus.

Si, à défaut de la justification préalable ci-dessus prévue, l'Etat du débiteur des revenus applique son impôt au moment du paiement desdits revenus, le bénéficiaire de ce paiement ne saurait être admis à mettre en œuvre ultérieurement la procédure visée à l'alinéa qui précède, pour obtenir la restitution de l'impôt.»

III.

Les dispositions du protocole annexé à l'avenant du 5 mai 1939 sont supprimées.

IV.

Les modifications apportées à la convention du 24 décembre 1936 par les articles 1er, 3 et 6 de l'avenant de ce jour en vue de tenir compte de la réforme réalisée en France en matière d'impôts directs par le décret No 48—1986 du 9 décembre 1948 n'ont pas d'objet en ce qui concerne l'Algérie où les impôts en vigueur en 1936 continuent d'être perçus.

Fait à Paris, le 28 Octobre 1950.

K. I. Westman.

II.

Till punkt 9 i det till avtalet den 24 december 1936 hörande protokollet skall fogas följande:

»Rörande tillämpningen av artikel 9 av avtalet den 24 december 1936, så som densamma ändrats genom tilläggsavtalet denna dag, stadgas:

Därest enligt lagstiftningen i den stat, från vilken inkomsterna härflyta, skatt därå uttages vid källan, gäller såsom förutsättning för tillämpning av bestämmelsen om beskattning enligt nyssnämnda artikel, att för skattemyndigheten i denna stat företes bevis — enligt de närmare föreskrifter, om vilka överenskommelse träffas mellan de båda staternas vederbörande myndigheter — att inkomsttagaren har sitt hemvist i den andra staten och att han där är skattskyldig för inkomsterna i fråga.

Om i brist på sådan bevisning den stat, varifrån inkomsterna härflyta, uttager skatt vid utbetalningen av sagda inkomster, äger inkomsttagaren icke använda sig av det förfarande, som avses i näst föregående stycke, för att vinna restitution av skatten.»

III.

Bestämmelserna i det vid tilläggsavtalet den 5 maj 1939 fogade protokollet upphävas.

IV.

De ändringar, som genom artiklarna 1, 3 och 6 av det denna dag tecknade tilläggsavtalet göras i avtalet den 24 december 1936 med hänsyn till den i Frankrike genom dekretet No 48—1986 den 9 december 1948 genomförda reformen, äga icke tillämplighet på Algeriet, var-est de skatter, som tillämpades 1936, alltjämt utgå.

Som skedde i Paris den 28 oktober 1950.

A. Parodi.

*Utdrag ur protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 8
september 1950.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Enligt artikel 9 i det mellan Sverige och Frankrike den 24 december 1936 slutna dubbelbeskattningsavtalet (se SFS 1937: 1003) skall inkomst av värdepapper beskattas i den stat, inom vars område inkomsttagaren har sitt hemvist. Likväl bibehåller vardera staten rätten att i enlighet med sin allmänna lagstiftning uppbära skatt å inkomster av värdepapper, utgivna av bolag eller andra sammanslutningar som hava sitt skatterättsliga hemvist inom dess område.

Den dubbelbeskattning i avseende å aktieutdelningar, som enligt avtalet sålunda kommit att kvarstå, fick enligt vad erfarenheten utvisade betydligt större omfattning än som vid avtalets ingående förutsågs. I anledning härav upptogs år 1939 mellan svenska finansdepartementet och franska finansministeriet till diskussion frågan om möjligheterna att, utan rubbning av avtalets allmänna princip, undanröja eller väsentligen mildra denna dubbelbeskattning. Diskussionerna resulterade i ett den 5 maj 1939 dagtecknat tilläggsavtal till det svensk-franska dubbelbeskattningsavtalet (se SFS 1939: 945). Genom tilläggsavtalet fullständigades dubbelbeskattningsavtalet med en ny artikel, betecknad 9 b. I denna artikel stadgades att, om en av staterna i enlighet med artikel 9 i avtalet upptagit skatt å utdelning å aktier i aktiebolag eller å andelar i ekonomiska föreningar, vilka hade sitt säte inom dess område, skulle den andra staten beträffande inkomsttagare med hemvist därstädes å sin skatt avdraga ett belopp motsvarande 5 % av utdelningen.

Då båda staterna uttaga källskatt å aktieutdelningar till i utlandet bosatta aktieägare — Sverige med 20 % och Frankrike (år 1949) med 30 % — kom trots tilläggsavtalet en betydande dubbelbeskattning å aktieutdelningar att kvarstå. I anledning härav upptogs under hand efter andra världskrigets slut nya diskussioner om möjligheterna att undanröja denna dubbelbeskattning. De båda ländernas regeringar blevo så småningom ense om att upptaga direkta förhandlingar i sådant syfte. Förhandlingar ägde därefter rum i Pa-

ris under tiden den 5—den 13 juli 1949 samt den 10—den 13 juli 1950. Förhandlingarna fördes å svensk sida av chefen för finansdepartementets rättsavdelning, hovrättsrådet Rolf Dahlgren, f. d. kammarrättsrådet Otto Ekenberg samt juris doktorn K. G. A. Sandström med konsuln L. G. E. Forssius såsom sakkunnigt biträde. Vid dessa förhandlingar nåddes enighet om ett på franska språket avfattat förslag till nytt tilläggsavtal till det mellan de båda länderna gällande dubbelbeskattningsavtalet jämte ett till tilläggsavtalet hörande protokoll. Avtalsförslaget jämte protokollet — vilka handlingar torde jämte svensk översättning få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende — överlämnades av förhandlarna till respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget jämte protokollet remitterades sedermera till *kammarrätten*, som i utlåtande den 4 september 1950 förklarar sig icke hava något att erinra däremot.

Beträffande innehållet i de upprättade förslagen må följande här nämnas.

Enligt *artikel 5* i förslaget till tilläggsavtal upphäves artikel 9 b i gällande avtal, varjämte artikel 9 i avtalet ersättes med en bestämmelse, enligt vilken inkomst av värdepapper beskattas allenast i den stat, inom vars område inkomsttagaren har sitt hemvist. Rörande tillämpningen av den sålunda föreslagna bestämmelsen stadgas i stycket II i det upprättade protokollet, att om enligt lagstiftningen i den stat, från vilken inkomsterna härflyta, skatt därå uttages vid källan, skall såsom förutsättning för tillämpning av bestämmelsen i den föreslagna artikeln 9 gälla, att för skattemyndigheten i nämnda stat företes bevis att inkomsttagaren har sitt hemvist i den andra staten och att han där är skattskyldig för inkomsterna i fråga. Nämnda bevisning skall fullgöras i enlighet med de närmare föreskrifter, om vilka överenskommelse träffas mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter. Om i brist på sådan bevisning den stat, varifrån inkomsterna härflyta, uttager skatt vid utbetalningen av sagda inkomster, äger inkomsttagaren icke någon rätt att sedermera begära restitution av den avdragna källskatten.

Innebörden av de nu återgivna bestämmelserna är sålunda, att om en inkomsttagare, som är bosatt i endera staten, vid lyftande av utdelning å värdepapper i den andra staten företer bevis, att han har sitt hemvist i den förstnämnda staten och där är skattskyldig för inkomsten i fråga, han icke blir föremål för någon beskattningsåtgärd i den stat, varifrån inkomsten härflyter. Beskattningen sker sålunda, i enlighet med den i artikel 11 i dubbelbeskattningsavtalet upptagna allmänna regeln, allenast i den stat där inkomsttagaren har sitt hemvist.

Det må i detta sammanhang nämnas, att vid förhandlingarna upprättades förslag till skrivelser, avsedda att efter det tilläggsavtalet trätt i kraft ut-

¹ I den vid protokollet fogade texten ha vidtagits ett par smärre jämkningar, varom förhandlarna brevledes överenskommit.

Förslaget till avtal med tillhörande protokoll — vilka handlingar, fränsett ombudens namn i avtalets ingress samt underskrifterna, äro lika lydande med de vid propositionen fogade handlingarna — har här uteslutits.

växlas mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter. I dessa skrivelser regleras närmare förfarandet vid fullgörandet av den bevisning angående inkomsttagarens hemvist och skattskyldighet, som enligt protokollet förutsättes för vinnande av skattebefrielse i den stat, varifrån inkomsterna härflyta. Vid förhandlingarna upprättades jämväl förslag till blanketter, avsedda att användas i nyssnämnda sammanhang.

Förslaget till tilläggsavtal upptager jämväl vissa ändringsförslag av i huvudsak formell natur. Sålunda föreslås i *artiklarna 1, 3 och 6* vissa formella ändringar, huvudsakligen föranledda av den nya franska skattelagstiftningen. Beträffande dessa ändringar torde jag allenast få hänvisa till avtalstexten.

Vidare föreslås i *artikel 2* i tilläggsavtalet viss omformulering av artikel 3 § 5 i gällande avtal. Sistnämnda paragraf stadgar rätt för skattemyndigheterna att, då vinst överförs från moderföretag i den ena staten till dotterföretag i den andra staten, skattemässigt återföra vinsten till moderbolaget. Det föreslagna förtydligandet avser att utmärka, att en sådan omräkning må ske jämväl i motsatt riktning d. v. s. från moderföretaget till dotterföretaget.

Enligt artikel 8 § 1 i gällande dubbelbeskattningsavtal skall skatt å inkomst av försträckning, deposition, depositionsräkning eller varje annat slags fordran, som ej grundar sig på värdepapper, utgöras allenast i den stat, där fordringsägaren har sitt hemvist. Emellertid stadgas vidare i nämnda paragraf, att vardera staten likväl bibehåller rätten att, i enlighet med sin allmänna lagstiftning, uppbära skatter som av bolag och juridiska personer innehållas vid källan. Enligt *artikel 4* i förslaget till tilläggsavtal upphäves sistnämnda bestämmelse. Anmärkas må, att bestämmelsen saknat betydelse ur svensk fiskalisk synpunkt, eftersom kupongskatt i Sverige uttages allenast å aktieutdelningar.

Slutligen stadgas i *artikel 7* i tilläggsavtalet att det svensk-franska dubbelbeskattningsavtalet — som ursprungligen gällde allenast beträffande det egentliga Frankrike, men som genom en den 8 april 1949 undertecknad tilläggsöverenskommelse utsträcktes att gälla jämväl beträffande Algeriet — skall äga tillämpning även beträffande de utomeuropeiska franska departementen d. v. s. Franska Guayana, Guadeloupe, Martinique och Réunion. Att avtalet numera befunnits kunna utsträckas jämväl till nämnda departement sammanhänger med att där i princip införts samma skattelagstiftning som i det egentliga Frankrike.

Tilläggsavtalet avses skola tillämpas första gången med avseende å aktieutdelningar, som blivit tillgängliga för lyftning under år 1950, dock utan att medföra rätt till restitution av redan gulden kupongskatt. Skattebefrielsen avses sålunda skola omfatta bl. a. 1950 års utdelning från franska dotterbolag, i den mån utdelningen icke redan hemlagits av de svenska moderbolagen.

Departementschefen. Det föreliggande förslaget till tilläggsavtal innefattar en betydelsefull komplettering av det gällande svensk-franska skatteavtalet, i det att den kvarstående dubbelbeskattningen å inkomster av värdepapper genom de föreslagna bestämmelserna skulle undanröjas. Denna dubbelbeskattning av aktieutdelningar har länge framstått som en brist i avtalet. Mot det sätt, på vilket dubbelbeskattningen föreslås skola undanröjas, har jag icke någon erinran. Ej heller har jag någon erinran mot de jämkningar av avtalet, som i övrigt föreslagits. Med hänsyn till de föreslagna ikraftträdandebestämmelserna är det angeläget, att tilläggsavtalet under-tecknas utan dröjsmål.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för Sin del godkänna ifrågavarande förslag till tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter ävensom det till tilläggsavtalet hörande protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-lan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Axel Nilsson.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 8 september 1950.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräkning beträffande direkta skatter samt ett till tilläggsavtalet anslutande protokoll,

hemställer ministern för utrikes ärendena, att Kungl. Maj:t måtte be- myndiga sändebudet i Paris, ambassadören K. I. Westman att för Sveriges del underteckna ifrågavarande tilläggsavtal och protokoll.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Axel Nilsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 november 1950.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråder MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, ANDERSSON, LINGMAN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 8 september 1950 bemyndigat sändebudet i Paris, ambassadören K. I. Westman, att för Sveriges del underteckna ett tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter ävensom ett till tilläggsavtalet hörande protokoll, har sagda tilläggsavtal jämte protokoll den 28 oktober 1950 blivit vederbörligen undertecknat.

I samband med undertecknandet ha skrivelser utväxlats, enligt vilka vad i artikel 7 stadgades angående tilläggsavtalets giltighet beträffande Algeriet vore beroende av ratifikation av tilläggsavtalet den 8 april 1949 och eventuellt av tillstyrkan från algeriska nationalförsamlingen.

Föredragande departementschefen hemställer härefter, under åberopande av vad som den 8 september 1950 anförts i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda tilläggsavtal och protokoll,
dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras för genomförande av tilläggsavtalet, vidtaga ändringar i verkställda taxeringar, vare sig de avse statliga eller kommunala skatter.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdna hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Lennart Eriksson.